

เวทีสาธารณะ

สมุญญ คำแหง
ที่ปรึกษา กป.อพช.ใต้

“**6** เอกสารฉบับนี้เรียกว่า “หนังสือรับรองการทำประโยชน์” หรือ นส.3 ที่ออกโดยกรมที่ดิน เมื่อปี พ.ศ.2556 จำนวน 427 ไร่ ซึ่งออกหลังจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือ กฟผ. ประกาศสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา และที่ดินจำนวนทั้งหมดนี้อยู่ในเขตที่ กฟผ.จะต้องเวนคืนเพื่อนำไปสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหินทั้งแปลง

ผมมิได้ต้องการจะกล่าวหาผู้ที่เป็นเจ้าของที่ดินแปลงนี้ ว่าได้กรรมสิทธิ์นี้มาด้วยชอบหรือไม่ อย่างไร จึงอยากนำเสนอข้อเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่าง ในเรื่องของความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยดังนี้

1.ที่ดินดังกล่าวนี้เคยเป็นส่วนหนึ่งของที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งเป็นที่สวนรวมของชุมชนมาก่อน ก่อนที่จะได้รับการรับรองหนังสือการทำประโยชน์ที่ดิน หรือ นส.3 หรือพูดง่ายๆ ว่าเคยเป็นที่แปลงเดียวกับที่ดินที่มีชาวบ้านบางหลังอาศัยอยู่ในขณะนี้เกือบ 100 หลังคาเรือน ซึ่งเหลืออยู่ 700 กว่าไร่ และที่ดินแปลงนี้ กฟผ.กำลังทำหนังสือขอใช้ประโยชน์จากกรมการปกครอง และกรมที่ดิน เพื่อนำไปสร้างโรงไฟฟ้าเทพา ซึ่งที่สุดแล้วชาวบ้านที่อยู่ในที่ดินแห่งนี้จะถูกขับไล่ให้ออกจากพื้นที่ (แม้

เมื่อนำเริ่มลดตอกก็เริ่มพูด..

อาจจะมีความชดเชยให้บ้างก็ตาม)

2.ชาวบ้านที่อยู่ในที่ดินสาธารณะ 700 ไร่ที่เหลืออยู่ ได้อยู่อาศัยทำกินมานานหลายสิบปี แต่กลับไม่มีใครเคยได้รับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ หรือ นส.3 แต่อย่างใด ซึ่งต่างกับแปลง 427 ไร่

3.ชาวบ้านมีความสงสัยว่าที่ดินแปลงใหญ่ 427 ไร่ มีที่มาและที่ไปอย่างไร และมีความแตกต่างอย่างไรกับพวกคนที่ได้อยู่อาศัยและทำกินในที่สาธารณประโยชน์แบบเดียวกันมาอย่างยาวนาน แต่กลับไม่ได้รับรองสิทธิ์เหมือนกัน หรือเพราะชาวบ้านไม่รับทราบว่ามีช่องทางของกฎหมายที่จะสามารถนำไปสู่การขอสิทธิ์การทำประโยชน์ได้ และถ้ามีสิทธิ์เหมือนกับราย 427 ไร่แล้ว จะต้องทำอย่างไร

4.การเข้ามาของโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพา กับขบวนการที่กำลังหาผลประโยชน์จากการเวนคืนที่ดินที่กำลังคึกคักอยู่ในขณะนี้ มีส่วนเกี่ยวข้องกันเรื่องนี้ด้วยหรือไม่ อย่างไร

เชื่อว่าความสงสัยนี้ไม่ได้มีเฉพาะคนเดียวแน่นอน แต่คงเป็นความค้างคาใจของคนอีกหลายคนทั้งที่เคยรับรู้ เพิ่งรู้ และที่กำลังจะรับรู้หลังจากนี้ทั้งหลาย และจากรายงานข่าวของสำนักข่าวหนึ่งที่ได้มีการเข้าไปเจาะลึกเรื่องราวที่ดินในพื้นที่ก่อสร้างโรงไฟฟ้า เทพาเมื่อไม่นานมานี้ ก็ยิ่งทำให้เห็นองคาพยพต่อเรื่องนี้ชัดเจนขึ้น

โดยเฉพาะการปั่นราคาที่ดินที่พุ่งสูงขึ้นหลายเท่าตัว และคาดการณ์ว่าที่ดินแถบนี้จะมีราคาสูงถึงไร่ละ 3 ล้านบาท จึงเป็นแรงดึงดูดใจให้กับเจ้าของที่ดินผู้มั่งคั่งเอกสารสิทธิ์ทั้งหลายที่พร้อมจะขายที่ดินของตนให้กับ กฟผ.เพื่อจะได้มีเงินสักก้อนในยุคที่เศรษฐกิจกำลังย่ำแย่เช่นนี้ และนอกจากนั้นแล้วก็คือบรรดานายหน้า หรือขบวนการที่กำลังรวบรวมเจ้าของที่ดิน

ทั้งหลายให้เป็นกลุ่มก้อน เพื่อสร้างอำนาจต่อรองเรื่องราคาที่ดินกับ กฟผ.อีกทอดหนึ่ง ซึ่งคนกลุ่มนี้อาจจะไม่มั่งคั่งแต่อย่างใด หากแต่หวังผลส่วนต่างจากราคาต่อรองที่อาจจะได้เพิ่มขึ้นเมื่อมีการซื้อขายจริง จึงไม่ต้องสงสัยเลยที่ได้เห็นการออกมาสนับสนุนโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาอย่างมีนัยสำคัญในช่วงที่ผ่านมา

มาถึงเวลานี้อาจจะวิเคราะห์ได้ว่า มีกลุ่มผลประโยชน์อยู่อย่างน้อย 3 กลุ่มด้วยกัน ที่จะทนไม่ได้หากโรงไฟฟ้าถ่านหินเทพาก่อคดีค้านไม่ให้เกิด คือ 1.กลุ่ม กฟผ. ที่ต้องทำงานให้องค์กรของตนเองมีรายได้จากการได้ก่อสร้างโรงไฟฟ้าไปเรื่อยๆ 2.กลุ่มทุนถ่านหิน ที่มีการซื้อหลุมถ่านหินไว้หลายหลุมในต่างประเทศ ไม่ว่าจะออสเตรเลีย แอฟริกา หรือแม้แต่อินโดนีเซีย ที่ได้กักเก็บไว้นับสิบปี แต่ไม่สามารถปล่อยถ่านหินได้เลยในช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมานี้ เพราะถูกค้านมาตลอดทุกจังหวัดที่จะมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าถ่านหิน จึงทำให้ต้องแบกรับต้นทุนการใช้จ่ายมากขึ้นทุกปี 3.กลุ่มผลประโยชน์ที่ดิน ซึ่งอาจจะเป็นการจับมือกันหลายระดับทั้งโดยนายหัวในท้องถิ่น ตลอดไปจนถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับบนรวมไปถึงผู้มีอำนาจ และมีส่วนเกี่ยวข้องในการออกเอกสารสิทธิ์ใดๆ ให้กับคนบางกลุ่มด้วย ในกรณีนี้รวมถึงการเตรียมการที่จะยกที่ดินสาธารณะที่เหลืออยู่อีก 700 กว่าไร่ไว้ให้กับ กฟผ.รวมอยู่ด้วย

น่าจับตาอย่างยิ่งครับ เพราะแท้จริงแล้วเหตุผลของ “ความมั่นคงด้านพลังงานในภาคใต้” คงไม่ใช่เหตุผลหลักเสียแล้วที่ทำให้กลุ่มสนับสนุนต้องลงทุนและลงแรงกันอย่างไม่เคยมีมาก่อน ในขณะที่รัฐบาลกำลังคิดจะถอยเพื่อทบทวนนโยบายการสร้างโรงไฟฟ้าในภาคใต้ แต่ขบวนการดังกล่าวกลับยิ่งเข้มข้นขึ้นอย่างผิดหูผิดตา.